

A Kúria a személyesen eljárta (tartózkodási helye:) I. rendű, II. rendű, III. rendű felpereseknek - a dr. Király László ügyvéd (Király Ügyvédi Iroda) által képviselt ... Megyei Rendőr-főkapitányság alperes ellen különleges bevetési pótlék megfizetése iránt a Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróságnál 1.M.769/2011. szám alatt megindított és másodfokon a Zalaegerszegi Törvényszék 4.Mf.20.448/2012/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Zalaegerszegi Törvényszék 4.Mf.20.448/2012/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperesek a ... Megyei Rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Bevetési Szolgálat Bevetési Osztály Bevetési Alosztályán hivatásos szolgálati viszonyban teljesítettek szolgálatot, az I-II. rendű felperesek alosztályvezető, míg a III. rendű felperes osztályvezető beosztásban.

A felperesek a szolgálati panaszu elutasítását követően előterjesztett keresetükben az alperest különleges bevetési pótlék és kamatainak megfizetésére kérték kötelezni. Az I-II. rendű felperesek 2008. november 15-től 2009. június 30-ig, a III. rendű felperes pedig 2008. október 18-tól 2009. június 30-ig terjedő időszakra.

A Zalaegerszegi Munkaügyi Bíróság az 1.M.769/2011/4. számú ítéletével kötelezte az alperest az I. rendű felperes részére 289.875,- Ft, a II. rendű felperes részére 289.875,- Ft, a III. rendű felperes részére 325.408,- Ft, valamint ezen összegek kamatainak megfizetésére.

Ítéletének indokolásában hivatkozott a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 342. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt felhatalmazó szabályra. A Hszt. végrehajtásáról szóló 140/1996. (VIII.31.) Kormányrendelet (Korm.rendelet) 50. § (1) és

(2) bekezdése, továbbá a 20/1997.(III.19.) BM rendelet 2. számú mellékletének 1/c. pontja alapján megállapította, hogy a megyei rendőr-főkapitányságok esetében a bevetési alosztály tevékenységéhez és az itt betöltött beosztásokhoz kötődik a különleges bevetési pótlékra jogosultság. Ezért a perben nem volt vizsgálható, hogy a megyei rendőr-főkapitányság bevetési alosztályán ténylegesen szolgálatot teljesítő felperesek a beosztásuk, munkaköri leírásuk, a rendészeti igazgatóság ügyrendje és a bevetési alosztály feladatai alapján ténylegesen milyen feladatot láttak el.

Az alperes fellebbezése alapján eljárta Zalaegerszegi Törvényszék a 4.Mf.20.448/2012/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az alperest az elsőfokú ítélet szerinti marasztalási összeg után késedelmi kamat megfizetésére is kötelezte. Ezt meghaladóan az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályú hatályon kívül helyezését, a felperesek keresetének elutasítását és perköltségben történő marasztalását kérte. Érvelése szerint a hatályos jogszabályi rendelkezések értelmében a különleges bevetési pótlék a különösen veszélyes feladatok ellentételezésére, a folyamatos, intenzív felkészülés ösztönzésére szolgál az ilyen jellegű tevékenységet közvetlenül ellátó állomány részére. A jogalkotói szándék szerint tehát a különleges bevetési pótlék kizárólag a kivételes, illetve a különleges rendőri feladatok ellátásának ellentételezésére szolgálhat, ezért a pótlékra való jogosultság feltételeként bizonyítani kell, hogy az ellátandó feladatok meghaladják-e az általános rendőri feladatok veszélyességét. Az állandó bírói gyakorlat szerint a kedvezményre való jogosultságot nem a beosztás megnevezése, hanem a szolgálat ellátásának konkrét körülményei döntenek el. (BH 2001/496.) Az alperes álláspontja szerint ezért a jogosultság megítélésénél a felperesek által ténylegesen végzett tevékenységnek van jelentősége, amelynek alapján őket a különleges bevetési pótlék nem illeti meg. A felperesek járőri feladatokat láttak el, amely eltér az akció osztály által végzett feladatoktól.

Az alperes hivatkozása szerint a különleges bevetési pótlékra való jogosultság feltételeit több eltérő szintű jogszabály rendezi, így a Hszt., a Kormányrendelet, továbbá a 20/1997. évi BM rendelet 2. számú melléklete is. Ezen jogszabályok együttesen és összességükben értelmezhetők. A BM rendeletbe foglaltak a jogszabályi hierarchiára figyelemmel kizárólag a törvény és a kormányrendelet rendelkezéseibe foglalt feltételek teljesülése esetén vizsgálhatók és a hivatásos állomány tagja különleges bevetési pótlékra kizárólag valamennyi feltétel együttes teljesülése esetén jogosult. Érvelése szerint a szolgálati helynek a BM rendelet 2. számú mellékletében való szerepeltetése önmagában nem alapozza meg a

különleges bevetési pótlékra való jogosultságot, mert az csak a pótlékra jogosító beosztásokat tartalmazza, a jogosultság feltételeit ténylegesen a kormányrendelet határozza meg. Az ettől eltérő álláspont a hivatásos állomány azonos feladatokat ellátó tagjai között diszkriminációt eredményez és sérti az egyenlő munkáért egyenlő bér elvét is.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg, hogy a Hszt. 254. § (2) bekezdésében szabályozott illetménypótlékok tekintetében, így - az illetményalap 100-150 %-ában meghatározott - különleges bevetési pótlékot illetően a Hszt. 342. § (2) bekezdésének e) pontjában a fegyveres szervet irányító miniszter kapott felhatalmazást, hogy a törvény alapján rendeletben részletesen szabályozza az illetménypótlékra jogosultak körét. Az irányadó Kormányrendelet 50. § (2) bekezdése szerint is a különleges bevetési pótlékra jogosultak körére vonatkozó részletes szabályokat miniszteri rendelet tartalmazza.

A 20/1997.(III.19.) BM rendelet (R.) 49. § (1) bekezdése szerint a különleges bevetési pótlékra vonatkozó szabályokat a rendelet 2. számú melléklete határozza meg. Ezen mellékletnek az adott perben irányadó 2009. július 1-jéig hatályos I/1/c. pontjai értelmében a rendőrségen ilyen pótlékra jogosultak „100 %-os mértékben” - többek között - a „megyei rendőr-főkapitányságok bevetési alosztályai”. Ezért a különleges bevetési pótlékra a belügyminiszter irányítása alatt álló fegyveres szerv hivatásos állományának az a tagja jogosult, aki a tevékenységét a BM rendelet 2. számú mellékletének I. pontjában felsorolt szolgálati helyen fejti ki, kivéve azokat a munkaköröket, illetve beosztásokat, amelyeket a BM rendelet 2. számú melléklete külön nevesít.

Abból a tényből, hogy a jogalkotó az R. 2. számú mellékletét módosító 24/2009.(VI.22.) IRM rendeletben 2009. július 1-jétől kezdődően szükségesnek találta a rendelet 2. számú mellékletének módosítását és akként történő kiegészítését, hogy abban csak a különleges bevetési pótlékra jogosító tevékenységet közvetlenül ellátó személyek részesülhetnek, az a következtetés vonható le, hogy a jogszabály korábbi szövege alapján a megyei rendőr-főkapitányságok bevetési egységeinél szolgálatot teljesítőket a pótlékra való jogosultság minden korlátozás nélkül megillette. Mivel az adott ügyben alkalmazandó jogszabály szerint a megyei rendőr-főkapitányságok tekintetében egymagában a bevetési alosztály tevékenységéhez és az itt betöltött beosztásokhoz kötődött a különleges bevetési pótlékra való jogosultság, a perben nem volt

vizsgálható, hogy a megyei rendőr-főkapitányság Rendészeti Igazgatóság Bevetési Szolgálat Bevetési Osztály Bevetési Alosztály állományában szolgálatot teljesítő felperesek a beosztásuk, munkaköri leírásuk, a rendészeti igazgatóság ügyrendje és a bevetési alosztály feladatai alapján ténylegesen milyen tevékenységet láttak el.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul hivatkozott az „egyenlő munkáért egyenlő bér” elvének megsértésére, mert a munka díjazásának meghatározása során nem jelent indokolatlan megkülönböztetést, ha egyébként az azonos jellegű munkavégzés esetén a nem azonos szervezeti egységhez tartozó személyek a jogszabály rendelkezése alapján eltérő díjazásban részesülnek.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet - jogszabálysértés hiányában - a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pernyertes felpereseknek a felülvizsgálati eljárásban bizonyított költsége nem merült fel, ezért ebben a kérdésben a határozathozatalt a Kúria mellőzte.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az alperest megillető személyes illetékmentességre figyelemmel [Itv. 5. § (1) bekezdés c) pont] a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2013. június 5.

dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróügyi tisztviselő